

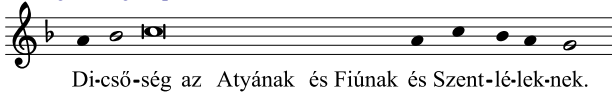
2014. 10. 19.
P. u. 19. vasárnap
2. hang

Tropár, 2. hang

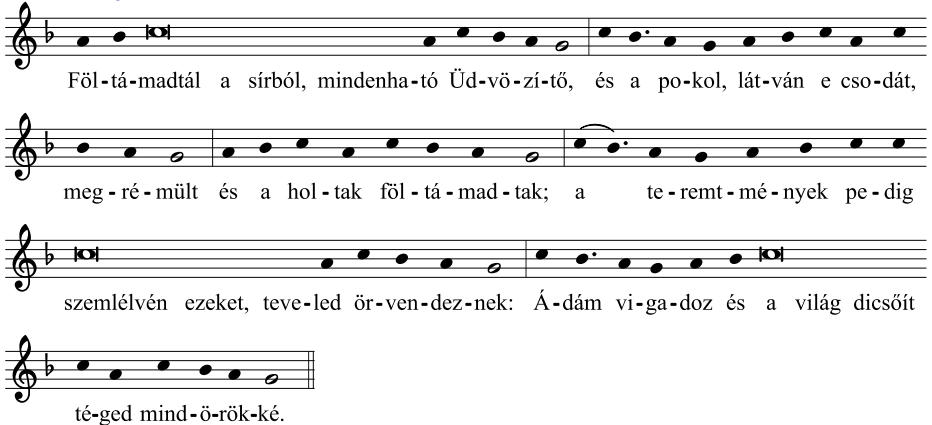
Mi-dön leszállottál a halálhoz, hal-ha-tat-lan É-let, ak-kor meg-tör-ted a pok-lot
is-ten-sé-ged fé-nyé-vel, s mi-dön a holtakat is a mélységből föl-tá-masz-tot-tad,
min-den meny-nye-i e-rők ör-ven-dez-ve ki-ál-ták: É-let-a-dó Krisz-tus Istenünk,
di-cső-ség né-ked!

Dicsőség, 2. hang, tropár dallam

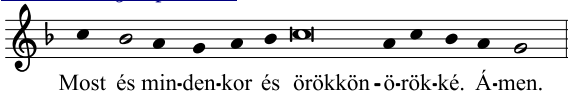
Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek.

Konták, 2. hang

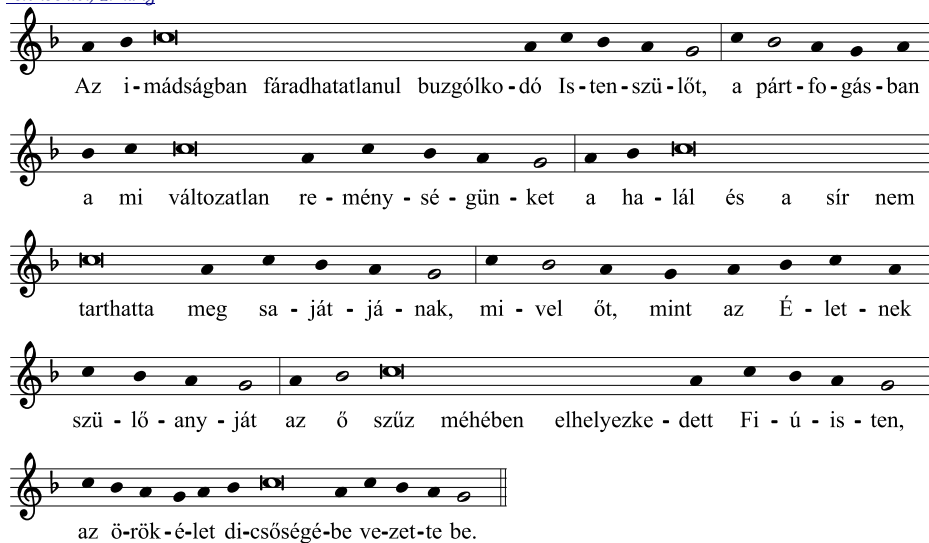
Föl-tá-madtál a sírból, mindenha-tó Üd-vö-zí-tő, és a po-kol, lát-ván e cso-dát,
meg-ré-mült és a hol-tak föl-tá-mad-tak; a te-rem-té-mé-nyek pe-dig
szemlélvén ezeket, teve-led ör-ven-dez-nek: Á-dám vi-ga-doz és a világ dicsőít
té-ged mind-ö-rök-ké.

Most és, 2. hang, tropár dallam

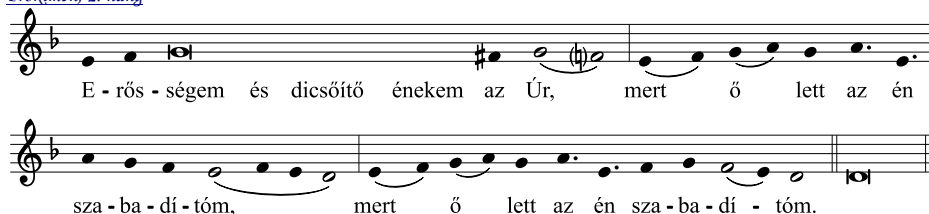
Most és min-den-kor és örökkön-ö-rök-ké. Á-men.

Istenszüldő, 2. hang

Az i-mádságban fáradhatatlanul buzgólkodó Is-ten-szü-lőt, a párt-fo-gás-ban
a mi változatlan re-mény-sé-gün-ket a ha-lál és a sír nem
tarthatta meg sa-ját-já-nak, mi-vel őt, mint az É-let-nek
szü-lő-any-ját az ő szűz méhében elhelyezkedett Fi-ú-is-ten,
az örök-élet di-csőségé-be ve-zet-te be.

Profimen, 2. hang

E-rős-ségem és dicsőítő énekem az Úr, mert ő lett az én
sza-ba-dí-tóm, mert ő lett az én sza-ba-dí-tóm.

Vers: Fenyítve fenyített engem az Úr, * de nem adott engem a halálnak.

Alléluja, 2. hang

Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja.

Vers: 1. Hallgasson meg téged az Úr a szorongatás napján,

oltalmazzon meg téged Jákob Istenének neve!

2. Uram, mentsd meg a királyt és hallgass meg minket az napon,

melyen segítségül hívunk téged.

Aldozási vers

Dicsérjétek Istent...